

Я не здамся! - Джерело

Написав Крісман Наталія
Субота, 18 вересня 2010, 14:38

Як я втомилась жити, мов та птаха
З пробитим серцем, зраненим крилом,
Бо кожен крок - неначе крок до плахи,
А кожна мить - лиш ворогу назло.

І сон не сон - суцільне шматування
Душі моєї, вічно на межі,
І кожен день - неначе бій останній,
Де важко відрізнити свої - чужі...

Втомилась від облуди цього світу,
Від подолання прірв нерозуміння,
Від тих, що хочуть так несамовито
Душі мої сказати - "все, амінь!..."

Напевно, що піддавшись цій утомі,
Душа моя могла би вже спочити...
Та краще, хай мене поб'ють всі громи,
Ніж ворогам втамую ненасирь!

Я не піду, не здамся, не зламаюсь,
Душі вогонь роздмухаю - нехай
Вона щораз, мов Фенікс, воскресає,
Аби життя вдихнути понад край!